

Sen Katarzyny II

Na smyczy trzymam filozofów Europy	G D G
Podparłam armią marmurowe Piotra stropy	G D e
Mam psy, sokoły, konie - kocham łów szalenie	C D e
A wokół same zające i jelenie	C D G
Pałace stawiam, głowy ścinam	Fis h
Kiedy mi przyjdzie na to chęć	Fis G D
Mam biografów, portrecistów	C D e
I jeszcze jedno pragnę mieć	C D G

- Stój Katarzyno! Koronę Carów	e a a ⁷ a ⁶ e a a ⁷ a ⁶
Sen taki jak ten może Ci z głowy zdjąć!	e a C D G

Kobietą jestem ponad miarę swoich czasów
Nie bawią mnie umizgi bladych lowelasów
Ich miękkich palców dotyk budzi obrzydzenie
Już wolę łowić zające i jelenie
Ze wstydu potem ten i ów
Rzekł o mnie - Niewyżyta Niemra!
I pod batogiem nago biegł
Po śniegu dookoła Kremla!

- Stój Katarzyno! Koronę Carów	
Sen taki jak ten może Ci z głowy zdjąć!	

Kochanka trzeba mi takiego jak imperium
Co by mnie brał tak jak ja daję - całą pełnią
Co by i władcy i poddańca był wcieleniem
I mi zastąpił zające i jelenie
Co by rozumiał tak jak ja
Ten głupi dwór rozdanych ról
I pośród pochylonych głów
Dawał mi rozkosz albo ból!

- Stój Katarzyno! Koronę Carów	e a a ⁷ a ⁶ e a a ⁷ a ⁶
Sen taki jak ten może Ci z głowy zdjąć!	e a C D e
Gdyby się taki kochanek kiedyś znalazł	e a a ⁷ a ⁶ e a a ⁷ a ⁶
- Wiem! Sama wiem! Kazałabym go ściąć!	e a C D G